Nr. 7. Kraków, 15 lipca 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

„Dziennik Urzędowy Województwa Krakowskiego“ wychodzi 15-go każdego miesiąca.
Należytości za poszczególne egzemplarze dziennika i ogłoszenia należy składać w Starostwach, które będą pobrane należytości składać w Urzędach podatkowych na przychód Ministerstwa spraw wewnętrznych.
Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.
Cena Nr. 7 Mp. 80·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych:

w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim.

Górny Śląsk złączony z Polską.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 369. Oświadczenie rządowe z dn. 23 maja 1922 r. w sprawie podziału Górnego Śląska.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 370. Ustawa z dn. 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska podpisanej w Genewie 15 maja 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 371. Konwencja niemiecko-polska dotycząca Górnego Śląska, podpisana w Genewie 15 maja 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 372. Protokół wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji niemiecko-polskiej dotyczącej Górnego Śląska zawartej w Genewie dn. 15 maja 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 376. Ustawa z dn. 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie zatwierdzenia przez Sejm deklaracji stwierdzającej warunki zachowania w mocy niektórych ustaw niemieckich, uznanych przez Komisję Międzysojuszniczą na Górnym Śląsku, podpisanej w Opolu dn. 3 czerwca 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 377. Deklaracja w przedmiocie zachowania w mocy niektórych ustaw niemieckich na Górnym Śląsku.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 388. Ustawa z 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemie górnośląskie Województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującem.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 354. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 27 kwietnia 1922 r. o budowie i ustawianiu kotłów parowozowych i kotłów parowych, ustawianych w wagonach kolejowych, jakoteż o nadzorze nad niemi.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 367. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 3 czerwca 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach przepisów przewozowych, stanowiących część I. Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 368. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 9 czerwca 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 384. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 30 maja 1922 r. o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 428. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 22 lutego 1922 r. w spra-

wie nowego brzmienia części II i III taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

M. P. Nr. 139 poz. 75. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 9 czerwca 1922 r. o zmianie względnie uzupełnieniu składu Państwowej Rady kolejowej na okres trzechlecia 1922—1924.

Poczty i Telegrafy.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 362. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 29 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu i ustawy z dnia 13 grudnia 1920 r. o pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 363. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 1 czerwca 1922 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Rumunją.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 385. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 maja 1922 r. w sprawie międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 425. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 9 czerwca 1922 r. o podwyższeniu opłat telefonicznych budowlanych.

M. P. Nr. 127 poz. 68. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 12 maja 1922 r. o artykułach podlegających ograniczeniu przewozu pocztą w obrocie wewnętrznym.

M. P. Nr. 149 poz. 87. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 17 czerwca 1922 r. w przedmiocie przyjmowania poleconych przesyłek listowych poza godzinami urzędowemi.

Praca i Opieka Społeczna.

M. P. Nr. 136 poz. 72. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 30 kwietnia 1922 r. w przedmiocie instrukcji dla wydziałów pracy i opieki społecznej w urzędach wojewódzkich na obszarze b. Kr. Galicji i L. z W. K. Krak. oraz wchodzących w skład Rzeczypospolitej Polskiej obszarach Spisza i Orawy.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 348. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Skarbu i Spraw Wojskowych w przedmiocie umundurowania funcjonarjuszy polskiej marynarki handlowej.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 361. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 22 maja 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawa do wydawania zarządzeń o obowiązku posiadania przez właścicieli przedsiębiorstw handlowych faktur, uwidaczniania cen na artykuły pierwszej potrzeby oraz przedstawiania cenników władzom administracyjnym.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 427. Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 czerwca 1922 r. zmieniające rozporządzenie z 6 lutego 1922 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Roboty Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 346. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 21 kwietnia 1922 r. w sprawie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów i o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 350. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej, mocy ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg i mostów, o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej i o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 407. Rozporządzenie Ministra Robót Publ. i Ministra Spraw Wewn. z 3-go czerwca 1922 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 373. Ustawa z dn. 23 maja 1922 r. w przedmiocie statutu Państwowego Instytutu Meteorologicznego.

Sądownictwo.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 352. Rozporządzenie Rady Ministrów z 26 maja 1922 r. w przedmiocie taksy dla pisarzy hipotecznych.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 386. Ustawa z dn. 30 maja 1922 r. w przedmiocie zmian niemieckich ustaw o sądach przemysłowych i kupieckich.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 390. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. zaprowadzające zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 391. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. o zmianach w terytorjalnej organizacji sądów w Województwie śląskiem.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 392. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. o rocie przysięgi dla sędziów, urzędników i niższych funkcjonarjuszów zarządu i wymiaru sprawiedliwości oraz dla notarjuszów w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 393. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. o aplikacji sądowej w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 394. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. o sędziach komisoryjnych i podprokuratorach komisoryjnych przy sądach okręgowych oraz o sędziach pokoju w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 395. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. zaprowadzające dla górnośląskiej części Województwa śląskiego zmiany ustawy o stosunkach służbowych pisarzy sądowych.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 396. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. o służbie przygotowawczej średnich urzędników sądowych w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 397. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. o sądowej służbie kancelaryjnej w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 398. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 r. zmieniające dla górnośląskiej części Województwa śląskiego niektóre przepisy niemieckiej ustawy o postępowaniu karnem.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 399. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 16 czerwca 1922 roku o postępowaniu sądowem w sprawach z górnośląskiej części Województwa śląskiego, podlegających rozpoznaniu Sądu Najwyższego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 400. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 16 czerwca 1922 r. o biegu czasokresów zawiłych w sprawach sądowych, dotyczących górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 401. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 16 czerwca 1922 r. zmieniające niektóre przepisy o postępowaniu dyscyplinarnem przeciw sędziom w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 402. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 16 czerwca 1922 r. o adwokaturze w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 403. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 16 czerwca 1922 r. o dalszem urzędowaniu dotychczasowych pruskich notarjuszów w górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Dz. Ust. Nr. 46 poz, 405. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 26 maja 1922 r. o dyslokacji sądów powiatowych w powiecie administracyjnym mieleckim, w okręgu sądu okr. w Tarnowie.

Dz. Ust. Nr. 46 poz. 406. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 6 kwietnia 1922 roku, w przedmiocie uiszczania opłat sądowych w znaczkach sądowych.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 414. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 czerwca 1922 r. o zmianie obowiązujących w Ziemi Wileńskiej przepisów prawnych w przedmiocie ustroju sądownictwa.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 416. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 23 czerwca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemie Wschodnie mocy obowiązującej dekretu z dn. 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie statutu tymczasowego palestry Państwa Polskiego.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 417. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 23 czerwca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej dekretu z dn. 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie statutu tymczasowego palestry Państwa Polskiego.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 418. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 23 czerwca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską przepisów o sądach doraźnych.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 421. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 19 maja 1922 r. zmieniające rozporządzenie z dn. 11 marca 1921 r. o opłatach w postępowaniu rejestrowem.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 429. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 26 czerwca 1922 roku w przedmiocie oznaczenia władz dyscyplinarnych powołanych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciw urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom zarządu i wymiaru sprawiedliwości.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 347. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 maja 1922 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 351. Rozporz. Rady Ministrów z dn. 26 maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw i rozporządzeń, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub w poszczególnych jej częściach w dziale podatków pośrednich, tudzież uchylenia sprzecznych z temi ustawami i rozporządzeniami dekretów i rozporządzeń, obowiązujących dotychczas na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 355. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 2 maja 1922 r. o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia.

Dz. Ust. Nr. 42 poz. 357. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 19 maja 1922 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Dz. Ust. Nr. 43 poz. 364. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 22 maja 1922 r. w przedmiocie świadectw na przewóz spirytusu i wódki.

Dz. Ust. Nr. 44 poz. 374. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 29 maja 1922 r. w przedmiocie statutu Polskiego Banku Krajowego.

Dz. Ust. Nr. 45 poz. 382. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 30 maja 1922 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z 2 czerwca 1921 r. o wynagrodzeniu funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych).

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 409. Ustawa z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 423. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 27 maja 1922 r. w przedmiocie wyboru Rady nadzorczej polskiej dyrekcji ubezp. wzajemnych, tudzież tymczasowego ustalenia zakresu działania polskiej dyr. ubezp. wzaj. na terenach Województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego Województwa białostockiego.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 424. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 5 czerwca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej rozporządzeń Ministra Skarbu obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub w poszczególnych jej dzielnicach w dziale podatków pośrednich.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 426. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 7 czerwca 1922 r. w sprawie sprostowania omyłek druku w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922 r. w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w brzmieniu obowiązującem od czasu wejścia w życie ustawy z 17 grudnia 1921 r.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 430. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 15 czerwca 1922 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z 4 stycznia 1922 r. o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

M. P. Nr. 138 poz. 74. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18 maja 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z 19 września 1921 r. i 5 stycznia 1922 r. o komisji oszczędnościowej.

Szkolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 45. poz. 383. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 5 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechn. i domach mieszkalnych dla nauczycieli.

Wojskowe sprawy.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 349. Rozporządzenie Rady Ministrów z 22 maja 1922 r. w przedmiocie odroczenie terminu zwolnienia ze służby wojskowej części rocznika 1899 i 1900.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 41 poz. 353. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 15 marca 1922 r. w przedmiocie utworzenia Izb Lekarskich.

Dz. Ust. Nr. 48 poz. 431. Rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie wprowadzenia jednolitego mianownictwa chorób i przyczyn zgonów.

M. P. Nr. 142 poz. 78. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie utworzenia Komisji farmakopei polskiej przy Ministerstwie Zdrowia Publicznego.

M. P. Nr. 147 poz. 84. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 19 czerwca 1922 r. w przedmiocie utworzenia państwowej szkoły hygieny.

Ziemia Wileńska złączona z Polską.

Dz. Ust. Nr. 47 poz. 410. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie organizacji władz administracyjnych II instancji na Ziemi Wileńskiej.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

L. 8747/1/pr. Kraków, dn. 26 czerwca 1922 r.

Udzielenie exequatur wicekonsulowi Republiki Stanów Zjednoczonych Brazylji.

Do
wszystkich PP. Starostów w obrębie Województwa krakowskiego, Pana Prezydenta m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 21 czerwca br. Nr. Pr. 4532 oznajmiło, że Minister Spraw Zagranicznych imieniem Rzeczypospolitej Polskiej uznał jako wicekonsula Republiki Stanów Zjednoczonych Brazylji Henryka Kieszkowskiego na obszarze Województwa krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie.

O tem zawiadamiam PP. Starostów (P. Prezydenta stoł. król. m. Krakowa, Pana Dyrektora Policji) z poleceniem użyczenia wyż nazwanemu wicekonsulowi wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu ich obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Prezes Sądu apelac. w Krakowie. *Odpis.*

Prez. 11.277/22 3/K. Kraków, dn. 21 czerwca 1922.

Zniesienie Sądu powiatowego w Radomyślu.

Do Województwa
(Wydział prezydjalny) w Krakowie.

W załączeniu przesyłam Województwu odpis rozporządzenia Pana Ministra Sprawiedliwości z 26 maja 1922 r. Or. Org. 941/22, na podstawie którego zniesiono Sąd powiatowy w Radomyślu wielkim, a wszystkie gminy do tego Sądu należące, włączono do właściwości terytorjalnej Sądu powiat. w Mielcu.

Upraszam Województwo o zawiadomienie o tem rozporządzeniu wszystkich podlegających mu Urzędów i zarządzenie ogłoszenia tego rozporządzenia w interesowanych gminach i obszarach dworskich oraz urzędach parafjalnych.

Prezes Sądu apelacyjnego:
Wolter w. r.

L. 8776 I pr. Kraków, dn. 29 czerwca 1922.

Wszystkim PP. Starostom w obrębie Województwa krakowskiego

do wiadomości i dalszego urzędowania.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w r.

Okólnik.

L. $\frac{8856/2}{pr.}$ ex 1922. Kraków, dn. 29 czerwca 1922.

Wyjazd do polskiej części Górnego Śląska.

Do wszystkich Panów Kierowników Starostw Województwa krak. oraz Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

W ślad za tutejszym okólnikiem z dn. 19 czerwca br. L. $\frac{311/22}{pr.}$ zawiadamia się P. T., iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 23-go czerwca br. Nr. 9049 zakomunikowało, że z chwilą obejmowania przyznanych stref Górnego Śląska przez władze polskie zostaje zniesiona dotychczasowa kontrola dokumentów w granicznym ruchu osobowym na danych odcinkach granicy, a dla obywateli polskich udających się do polskiej części Górnego Śląska wystarczającą legitymacją jest dowód osobisty wystawiony przez właściwą władzę.

O tem zechce P. T. poinformować publiczność zapomocą prasy, względnie w sposób w tamtejszym powiecie przyjęty.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

II. Wydział administracyjny.

L. $\frac{27144/II/3}{4396}$ ex 1922. Kraków, dn. 10 czerwca 1922.

Ochrona znaków pomiarowych.

Okólnik

do wszystkich Starostw Województwa krakowskiego oraz Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Okólnikiem Nr. 136 z 6 grudnia 1921 Nr. A. O. 2973 udzieliło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wzory znaków pomiarowych, rozmieszczonych w Państwie polskiem, a potrzebnych przy pracach około pomiaru ziemi. Na znaczenie i ważność tych znaków poleciło Ministerstwo zwrócić uwagę Starostów i organów Policji państwowej.

Podstawę wszelkich prac pomiarowych, topograficznych i geograficznych stanowi trjangulacja, czyli sieć trójkątów, których wierzchołki ustalone są znakami i niwelacją, czyli poziomowanie.

Na całym obszarze Państwa rozsianych jest około 50000 punktów stałych, a wartość tych punktów ze stanowiska praktycznego i materjalnego interesu Państwa przedstawia sumę kilkudziesięciu miljonów marek.

Punkty te jednakowoż wskutek niedocenienia ich wartości ze strony społeczeństwa i braku stałej i ciągłej opieki, jak również złej woli i złośliwości marnieją i giną, narażając Państwo, a przez to i samo społeczeństwo na wielkie wydatki.

Spis punktów:

Punkty stałe trjangulacyjne składają się zasadniczo z dwu części:

a) sygnału zewnętrznego

b) znaku ziemnego, t. j. kamienia ciosowego, lub też betonowego wkopanego w ziemię,

ad *a)* Sygnał zewnętrzny drewniany nad punktem zbudowany jest w kształcie wiechy (żerdź zakończona głową z deseczek pobielanych wapnem).

Inny rodzaj sygnałów stanowi trój-albo czteroboczna piramida, obita w górnej części pobielanemi deskami i zakończona głową podobnie jak wiecha.

Wysokość sygnałów wynosi od czterech do dziesięciu metrów.

Oprócz sygnałów opisanych powyżej, buduje się wieże drewniane, złożone z dwóch części zasadniczych, t. j. trójnogu i rusztowania, wieże zakończone są głową, podobnie jak sygnały niskie.

Wysokość wież wynosi od 10—25 metrów. Sygnały drążkowe umieszcza się również na wierzchołkach drzew, ruinach i t. p. W wielu wypadkach stanowią punkty stałe krzyże wież kościelnych, kaplic, piorunochrony na wieżach i gmachach.

ad *b)* Znaki ziemne, t. j. kamienie z wyrytym na górnej części krzyżem, lub krzyżem w trójkącie i napisami (np. R. P., K. V. i t. p.) osadzone są w ziemi na odpowiedniem podłożu i wystają nieznaczną częścią ponad poziom gruntu.

W wielu wypadkach, a w szczególności na punktach dawnieszych, sygnały zewnętrzne uległy zniszczeniu, a pozostały tylko kamienie.

Punkty niwelacyjne podające wysokość ponad poziom morza zabezpieczone są znakami z kamieni ciosanych, reperami lub bolcami.

Znaki owe sporządzane są z metalu, t. j. żelaza, bronzu, albo też z kamienia.

Repery i bolce osadzone są na cokołach budowli murowanych, kościołach, kaplicach, przyczółkach mostów kamiennych, przepustach, wiaduktach i t. p. przedmiotach o trwałym charakterze.

Oprócz punktów trjangulacyjnych i niwelacyjnych bywają osadzone w miastach, miasteczkach i osiedlach punkty poligonowe w formie rur żelaznych w bruku na zaprawie cementowej, na chodnikach w formie słupów kamiennych z wyrytym krzyżem, ułożonych gładko z powierzchnią chodnika, w polach wkopuje się rurki drenowe podwójne itp.

Ilość tych punktów będzie wzrastać w miarę wykonywania pomiarów, dla celów wojskowych, reformy rolnej, sporządzenia map katastralnych, regulacji miast i miasteczek i t. p.

Punktów takich nie wolno właścicielom nieruchomości pod żadnym względem usuwać, niszczyć, ani też przenosić na inne miejsce bez wiedzy i współdziałania Ministerstwa Robót Publicznych, ewentualnie podwładnych urzędów. Wartość użycia tych punktów w rozmaitych okresach czasu dla celów pomiarów polega na identyczności ich pierwotnego umiejscowienia (ustalenia).

Przeniesienie punktu stałego na inne miejsce może być dokonane pomiarem uzupełniającym jedynie przez powołane czynniki Ministerstwa Robót Publicznych.

Zarazem Województwo poleca Starostwu (Magistratowi), aby po zaznajomieniu się z tymi znakami wydało w tamtejszym powiecie odpowiednie zarządzenia do podwładnych Zwierzchności Gminnych oraz Komend Policji Państw. celem roztoczenia przez nie nadzoru i opieki nad wspomnianymi znakami pomiarowymi i donoszenia w danym razie o uszkodzeniu tych znaków.

Za Wojewodę: *Węclewski* w. r.

III. Wydział budżetowo-gospodarczy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. Pr. 4499.

Do P. P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarzy Rządu w Warszawie i Cieszynie.

Staraniem redakcji „Gazety Administracji i Policji Państwowej“ został wydany „Informator Powszechny“ na rok 1922 zawierający między innemi szczegółowe informacje i adresy z danemi personalnemi, dotyczące instytucji państwowych i samorządowych do gmin włącznie oraz społecznych na całym obszarze Rzeczypospolitej, a także obszerny dział sprawozdawczy co do prac urzędów państwowych w r. 1921.

Ponieważ wydawnictwo to może oddać wielkie usługi w wydawaniu, wskazanem byłoby nabycie go przez Urzędy Wojewódzkie i Starościńskie, Urzędy policyjne, Sejmiki powiatowe oraz Urzędy gminne.

Cena egzemplarza wynosi 2.000 Mk. (dwa tysiące marek).

Urzędy państwowe i samorządowe otrzymują przy nabyciu 10% zniżkę. Zamówienia przyjmuje Administracja „Gazety Administracji i Policji“ w Warszawie ul. Długa L. 38, która wysyła żądaną ilość egzemplarzy za zaliczeniem pocztowem.

Za Ministra:
(—) *Dunikowski* w. r.
Podsekretarz Stanu.

L. $\frac{38548/III}{6402}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 czerwca 1922.

Wszystkim Starostwom, Dyrekcji Policji i Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie, do wiadomości.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. $\frac{35387|VIII|2}{4102}$ ex 1922. Kraków, dn. 24 czerwca 1922.

W sprawie samowolnego opuszczenia Zakładów opiekuńczych przez dzieci.

Do
wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu król. stoł. miasta Krakowa.

Wobec zdarzających się niejednokrotnie wypadków ucieczki dzieci z zakładów zamkniętych, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleciło reskryptem z 26 maja 1922 L. 1648|X zwrócić uwagę wszystkim zakładom opiekuńczym dla dzieci i młodocianych na obowiązek natychmiastowego meldowania organom policyjnym faktów samowolnego opuszczenia zakładów opiekuńczych przez dzieci lub młodocianych, umieszczonych u nich na wychowanie. Meldowanie to ma na celu jaknajszybsze odszukanie i odprowadzenie dzieci tych do właściwych zakładów. Ścisłe wykonywanie powyższego zarządzenia przez zakłady i instytucje społeczne, które przyjęły na siebie obowiązek wychowania dzieci i młodocianych, leży w najżywotniejszym interesie państwa ze względu na skutki, jakie pociąga za sobą ucieczka z zakładów młodocianych, którzy w wielu wypadkach w braku środków materjalnych i pozbawieni należytej opieki wchodzą na drogę występku.

O tem należy zawiadomić wszystkie zamknięte Zakłady opiekuńcze dla dzieci i młodocianych w obrębie miasta (powiatu) z tem wyraźnem pouczeniem, że o każdym poszczególnym wypadku samowolnego opuszczenia zakładu przez dzieci lub młodocianych winien Zarząd Zakładu niezwłocznie donieść Wydziałowi Pracy i Opieki Społecznej Województwa podając przyczynę ucieczki.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

XI. Oddział aprowizacyjny.

L. 37330|XI / 818 ex 1922 Kraków, dn. 14 czerwca 1922.

W sprawie stosunku Komisji dla badania cen i zysków do wojsk. Urzędów gosp.

Do wszystkich P. P. Starostów w obrębie Województwa krakowskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca br. L. S. A. 484 — polecam, by władze administracyjne I-szej instancji w razie żądania wojskowych Urzędów gospodarczych wydawały tym Urzędom poświadczone odpisy uchwał cennikowych miejscowych Komisji do badania cen i zysków.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. *Odpis.*

Nr. S. A. 641. Warszawa dn. 9 czerwca 1922.

Udzielanie zezwoleń wywozowych. Okólnik 87.

Do
P. P. Wojewodów, Delegata Rządu w Wilnie i Komisarza Rządu w Cieszynie.

Do Minsterstwa Spraw Wewnętrznych wpłynęło pismo od Pana Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny stwierdzające, że niektóre władze administracyjne I-ej i II-ej instancji udzielają zezwoleń na wywóz żywności (na drogę) w drobnych ilościach poza granice Państwa.

Udzielanie odnośnych zezwoleń przekracza kompetencje władz admin., gdyż w myśl obowiązujących przepisów do wydawania tego rodzaju zezwoleń upoważniony jest wyłącznie Urząd przywozu i wywozu. Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że wydawanie tych pozwoleń przez władze administracyjne wprowadza w błąd podróżnych i naraża ich na zatargi z granicznymi urzędami celnymi.

W myśl wyżej powiedzianego, Ministerstwo poleca Panu wydać zarządzenie, zakazujące urzędom wojewódzkim i starościńskim wydawania zezwoleń na wywóz za granice Państwa artykułów żywnościowych, bez względu na ich rodzaj i ilość.

Za Ministra:
(—) *Dunikowski* w. r.
Podsekretarz Stanu.

J. S. *L. S.*

Za zgodność Kancelarja Główna Min. Spraw Wewn.

Podpis.

L. 38573 XI. / 844 ex 1922. Kraków, dn. 30 czerwca 1922

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratowi s. k. m. Krakowa

udzielam do wiadomości i ścisłego stosowania się do powyższego zarządzenia.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

L. 41701|XI / 920 ex 1922. Kraków, dn. 4 lipca 1922.

W sprawie wywozu bydła do Górnego Śląska.

Do
wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego, Magistratu stol. król. miasta Krakowa, Okręgowego Urzędu walki z lichwą w Krakowie.

Wskutek reskryptu Nadzwyczajnego Komisarjatu dla zwalczania drożyzny z 24 czerwca 1922 r. Nr. 579|Ms. oznajmiam, że sprawa zaopatrzenia w mięso terytorjum Górnego Śląska została uregulowana w następujący sposób:

Na mocy uchwały Tymczasowej Rady Wojewódzkiej dla Górnego Śląska z 17 czerwca br. utworzona została dla uregulowania zaopatrzenia tego terytorjum w mięso, wyroby mięsne i tłuszcz pochodzące z obszarów Państwa Polskiego, Komisja odbiorczo-rozdzielcza w Mysłowicach z filjami w Pszczynie i Lublincu.

Wszelkie transporty bydła i mięsa z przeznaczeniem na Górny Śląsk mają być kierowane tylko do siedziby Komisji, t. j. Mysłowic, Pszczyny i Lublinca.

Wszelkie firmy kupieckie tudzież rzeźnicy, mający zamiar wywozić materjał rzeźny na Śląsk, mają wnosić prośby do Nadzwyczajnego Komisarjatu dla zwalczania drożyzny (Dział mięsny) w Warszawie ul. Senatorska 15 (Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych).

Prośby te, o ile idzie o wywóz materjału rzeźnego z terytorjum tutejszego Województwa, należy wnosić wyłącznie za pośrednictwem tut. Urzędu Wojewódzkiego (Oddział XI, Zacisze 5), gdzie należy okazać uprawnienie przemysłowe (patent, koncesję i t. p.), o ile idzie o handel bydłem i trzodą chlewną, także przepisaną w tym celu legitymację.

Otrzymane ze strony Nadzwyczajnego Komisarjatu zezwolenia wywozowe winne być przed ich użyciem okazane tut. Urzędowi Wojewódzkiemu celem wciągnięcia w ewidencję i zaopatrzenia w wizę i pieczątkę Województwa.

Niezaopatrzone taką wizą zezwolenia nie będą przez Urzędy stacyjne w obrębie tutejszej Dyrekcji kolejowej respektowane.

Zawiadamiam nadto, że wydane przezemnie poprzednio reskryptem z 9 stycznia br. L: 17272/Dz. 4439. ograniczenia przewozowe do powiatów granicznych utrzymuję na razie aż do odwołania w mocy także, o ile idzie o powiaty Chrzanów, Oświęcim i Biała, które przez przesunięcie granicy stały się powiatami środkowymi, a to w tym celu, aby zapobiedz omijaniu przez spekulantów legalnej drogi i wywożeniu do Śląska materjału rzeźnego przez powyższe powiaty bez kontroli.

Wojewoda: w. z. *Kowalikowski* w. r.

Wymijanie i wyprzedzanie na drogach publicznych.

Odpis

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 3 czerwca 1922 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Na podstawie artykułu 6 ustawy z dn. 7 października 1921 o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. u. Rz. P. Nr. 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1) Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy) i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swemi pojazdami lub zwierzętami na prawo. Również winni zboczyć na prawo, gdy zostają wyprzedzani, natomiast, gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, winni zboczyć na lewo. Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzedz wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 2) Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony. Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 3) Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art. 21 i art. 22 powołanej ustawy z dn. 7 października 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 89 poz. 656).

§ 4) Dla miast, w których ruch na linjach kolei miejskich (tramwajów) odbywa się na lewo, do czasu przeprowadzenia koniecznych zmian technicznych, celem przystosowania linji do ruchu po prawej stronie, które winno nastąpić nie później niż w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, Wojewodowie uregulują bezpieczeństwo i porządek miejscowego ruchu publicznego, ze względu na tymczasową różnicę kierunków jazdy kolei miejskich i innych pojazdów.

§ 5) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński.

L. 9587/2 pr. Kraków, dn. 12 lipca 1922.

Wszystkim Panom Kierownikom Starostw Województwa krakowskiego, P. Prezydentowi m. Krakowa, P. Dyrektorowi Policji w Krakowie i Okręgowej Komendzie Policji Państwowej w Krakowie

do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę: *Kowalikowski* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Wojewoda krakowski przeniósł sekretarza b. Namiestnictwa Stanisława Sanokowskiego z Nowego Targu do Wieliczki, a kancelistę Wacława Wierzbiańskiego zwolnił ze służby przy Województwie krakowskiem z powodu przejścia do służby w Kuratorjum Okręgu szkolnego krakowskiego.

OGŁOSZENIA.

Portret Naczelnika Państwa.

Województwo podaje do wiadomości, że w oddziale Sztuki i Kultury można zamawiać heliograwurową reprodukcję z portretu Naczelnika Państwa malowanego przez art. malarza Jana Gumowskiego, a znajdującego się w krakowskiem Muzeum Narodowem. Ministerstwo Sztuki i Kultury stwierdziło oświadczeniem z dnia 23 listopada 1921, że wskazanem jest, aby reprodukcja niniejsza jako mająca walory wysoce artystyczne, była rozpowszechniana w Urzędach i instytucjach publicznych.

Również Departament Szkolnictwa Powsz. Min. W. R. i O. P. zalecił jej nabywanie szkołom. Cena 1 egz. heliograwury o wielkości kartonu 70×57 cm. wynosi 1000 Mk bez kosztów opakowania przesyłki.

Zaprzysiężenie inżynierów.

Inż. Józef Cyrankiewicz, rządowo upoważniony inżynier dla budownictwa z siedzibą w Krakowie, złożył dnia 10 czerwca b. r. przepisaną przysięgę.

Inż. Marjan Niżyński i Zdzisław Miedniak, rządowo upoważnieni inżynierowie dla budownictwa z siedzibą w Krakowie, złożyli dnia 26 czerwca 1922 przepisaną przysięgę.

Inspektor sanitarno-obyczajowy.

P. Łazarz Pilecki objął w dniu 1 lipca 1922 r. czynności Inspektora sanitarno-obyczajowego Województwa krakowskiego przy Dyrekcji Policji w Krakowie i będzie urzędował we wtorki, czwartki i piątki w Urzędzie śledczym Policji Państwowej, ul. Kanonicza L. 24.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Antoni Droździk, syn Jana i Anny, urodzony w r. 1898 w Międzybrodziu k. Żywca zgubił kartę zwolnienia z 12 p. p. Powyższy dokument się unieważnia.